

உ
சிவமயம்

தென்புலோலியூர்
கு. பெரியதம்பி நினைவாரம்

தொகுப்பு :
“ஆழ்கடலான்”

வெளியீடு :
“சஹ்ருதயா”
தென்புலோலி, புலோலி
(இலங்கை)
1987 - 01 - 31

Handwritten text at the top of the page, possibly a title or introductory line.

Handwritten text in the upper left quadrant, including a signature or name.

Handwritten text in the upper middle section, possibly a subtitle or author information.

Handwritten text below the stamp, possibly a date or a specific reference.

Printed text at the bottom of the page, including the name 'Noolaham Foundation' and the year '1981'.

சுவமயம்

அர்ச்சனை மலர்மாலை

ஆக்கியோன் :

அமர் தென்புலோலியூர் கு. பெரியதம்பி

அட்சய வருடம் தைத்திங்கள் பதினெட்டு

1987

ஆசிரியர் : தென்புலோலியூர் கு. பெரியதம்பி

அச்சகம் : திருமகள், சுன்னாகம்

பதிப்பாசிரியர் : முருகவே பரமநாதன் (சிங்கை ஆழியான்)

வெளியீடு ; “ சற்றுதயா ”, தென்புலோலி

முதற் பதிப்பு : 31-01-87

வெளியீட்டு விழா ; 07-02-87

அன்பளிப்பு

சமர்ப்பணம்

ஈழத்தின் மூத்த எழுத்தாளர், மறுமலர்ச்சி எழுத்தோவியங்களின் முன்னோடி, முது பெரும் தமிழறிஞர், வல்லிபுரம் ஆழ்வார் சுவாமியின் புகழ்பாடிய பெரும் புலவர்கு. பெரியதம்பி அவர்களின் நினைவாக இம்மலரைப் புற்றனைச் சித்திவிநாயகரின் திருவடிகளிற் சூட்டி வாழ்த்தி வணங்குகிறோம்.

ஓம் சாந்தி!

சாந்தி!!

சாந்தி!!!

ஸர்வம் கோவிந்தமயம்

இராகம் : பிருந்தாவனஸாரங்க

தாளம் : ஆதி

பல்லவி

பிருந்தாவன ஸாரங்கள்—ரங்கள்
மருந்தான கோவிந்தன்
மாதவன் அரவிந்தன்

அனுபல்லவி

ஸ்ருங்கார மஹாலக்ஷ்மி
அலங்கார நாயகன்
பெருங்கான லோலனம்
பெருமாள்பதம் பணிவாய்.

சரணம்

அல்லியும் ஆம்பலும்
அழகுமலர் பொலியும்
வல்லிபுரத் தலத்தில்
வாழும் பெருமாளை
அல்லும் பகலும் துதி
அவந்திரு நாமம்பாடு
அல்லல் அகன்றிடுமே
ஆனந்தம் பொங்கிடுமே.

கவிமாமணி

ந. வீரமணி ஐயர்

அமரர் பெரியதம்பி போனது எங்கே?

பேராசிரியர் ஆ, வேலும்பிள்ளை அவர்கள்
(தமிழ்த்துறைத் தலைவர், யாழ். பல்கலைக் கழகம்)

பெரியதம்பி உபாத்தியாயரின் வாழ்க்கை வரலாறு இந் நூலிலே தனியே வெளிவருகிறது. நானும் அதனைத் திருப்பிக் கூறப்போவதில்லை. இக் கட்டுரையிலே, சுருக்கம் கருதி அவர் பெயர் பெரியதம்பியார் என்று ஆளப்படும். பெரிய தம்பியார் தம்முடைய குடும்பத்தாருக்கும் உறவினருக்கும் சுற்றத்தாருக்கும் மட்டும் உரியவரல்லர். அவர் தமிழ்கூறும் நல்லுலகின் கவனிப்புக்கு உரியவர். தமிழ்கூறும் நல்லுலகம் அவரை அறிந்துகொண்டுவிட்டதென்று கூறுவதற்கில்லை. அவர் உலகத்தின் சுவனத்தைக் கவர முயற்சி செய்யவில்லை. தன்னடக்கத்துக்கு ஓர் உதாரணமென்று எடுத்துக்காட்டத் தக்க முறையில் வாழ்ந்த அவர் குடத்துள் விளக்கு.

பெரியதம்பியார் ஓர் ஆக்க இலக்கியகாரர்; வாலிபராக இருந்தபோது, தொடக்ககால ஈழத்துச் சிறுகதை ஆசிரியர்களுள் ஒருவராக 'மறுமலர்ச்சி' மூலம் அறிமுகமானார். அவர் முதியோராக மாறியபோது, அவருடைய வாழ்விலே பெருமாற்றம் ஏற்பட்டது; பகுத்தறிவுவாதியான பெரிய தம்பியார் ஞானியாக மாறிக்கொண்டிருந்தார். ஆன்மீக வாழ்வில் அக்கறைமிக்க பெரியோர்களுடனே தொடர்புகளை வளர்த்துக்கொண்டார். அவர் சமய தத்துவ நூல்களை ஆழ்ந்து கற்று இறையனுபவத்தில் திளைத்து வந்தார். அவர் கையாண்ட இலக்கியவடிவமும் சிறுகதையிலிருந்து கவிதையாக மாறியது. இறந்தோர் நினைவாக வெளியிடப்படும் கல்வெட்டுகளிலே, சரமகவிகள் பாடிக்கவிதை வடிவத்திலே பயிற்சி செய்துவந்த

பெரியதம்பியார் கடந்த பத்தாண்டு காலமாகப் பல கவிதை இலக்கியங்களை யாத்துள்ளார். பல்வேறு பிரபந்த வடிவங்களைக் கையாண்டுள்ள அவர் பெரும்பாலும் பத்திப் பிரபந்தங்களே இயற்றியுள்ளார். இவற்றுள் அச்சில் வெளிவந்த வல்லிபுரம் குருக்கட்டுச் சித்திவிநாயகர் திருவந்தாதி, சித்திவிநாயகசுவாமி திருவூஞ்சல், வல்லிபுரம் ஆழ்வார் சுவாமி கருடன்விதோது, ஆழ்வார்சுவாமி திருப்பள்ளியெழுச்சி என்னும் நான்கு பிரபந்தங்களைக் கொண்டு பெரியதம்பியாரை அறிந்து கொள்ள முயற்சிசெய்யப்படும்.

பெரியதம்பியார் நாஸ்திகராக இருந்து ஆஸ்திகராக மாறியது அவர் வாழ்விலே ஒரு பெருந் திருப்பமாகும். திருவந்தாதியிலே மூன்று பாடல்களிலே அவர் தம்முடைய அனுபவத்தைக் குறிப்பிட்டுள்ளார்.

அப்பனீ அம்மைநீ இங்கே அனைத்தும்நீ ஆயபோதும்
இப்புவி வாழ்வில் இதுவரை நாளுனே ஏதுமென்றா
தப்பனே சீரார் குருக்கட் டரசே அலையநானும்
தப்பாது வந்தே தடுத்தாண்ட நின்சீர்த் தகவுமென்னே. (89)

என்னே கடவுள் இயம்புமின் அன்றார் இருப்பதாகில்
மன்னாதி மன்னர் சுரண்டநன் மக்கள் தூயருழப்ப
இன்னவர் பார்த்திங் கிருக்கின்ற ரன்றே எனவினவி
நின்னே இகழ்ந்தும் குருக்கட் டரசேநீ ஆண்டதன்றே. (90)

ஆண்டாய் தடுத்தெனே அல்லற் படுத்தி அனுதினமும்
வேண்டா முலகியல் வேண்டும் விருப்பு வெறுப்பினைய
சுண்டொப்ப நோக்குமுன் இன்னருள் என்னு முணர்வளித்தாய்
தூண்டுஞ் சுடரொத்த தூய குருக்கட்டுச் சோதிநீயே. (91)

சுந்தரமூர்த்திநாயனார் தடுத்தாட்கொள்ளப்பட்ட விதம் பெரியபுராணத்திலே விரிவாகச் சொல்லப்படுகின்றது. சுந்தரரே தம்முடைய தேவாரப் பதிகங்களிலே அதைப்பற்றிச் சில குறிப்புகள் தந்துள்ளதுபோலப் பெரியதம்பியாரும் தந்துள்ளார்.

பெரியதம்பியார் சைவசித்தாந்தியாகவே விளங்கியபோதும் பரந்த மனம் உடையவர். சைவ—வைணவ உயர்வு—தாழ்வு பற்றிய பேச்சுக்கள் அவருக்குச் சிறிதும் உடன்பாடானவையல்ல. திருவந்தாதியிலுள்ள மேல்வரும் பாடல் அவருடைய உள்ளப்பாங்கைத் தெளிவுபடுத்தும்:

தவமே உடையோம் தயாநிதியே மாமன் மாயவனூற்
பவமாகி மக்கள் பணிநிதிச் சக்கர மாகிநிற்கும்
சிவமோ வயிணவ மோசீர் உடைத்தென வேதுமிங்கே
அவமே உரையாவா றுற்றவுன் வல்லியு ராயதற்கே. (70)

பெரியதம்பியார் தம்முடைய ஆன்மீகத் தாயாகவும் தந்தையாகவும் சித்திவிநாயகரை வரித்துக் கொண்டுவிட்டார். 'நினைப்பகலாத் தாயெனக்காவாய்' (41), 'அனையே அனையாய்' (65), 'தாயெனக் காய குருக்கட்டுர் வாழ்சீர் தயாபரனே' (81) என்பன பெரியதம்பியாரின் புதிய தாய் யாரென்பதைச் சுட்டிநிற்கின்றன. 'அத்தா வுனக்கே அடைக்கலம்' (94), 'ஆண்டருளி எந்தாய்' (95) முதலிய பல குறிப்புகள் பெரியதம்பியாரின் புதிய தந்தையும் பிள்ளையாரே என்பதைச் சுட்டுகின்றன.

பெரியதம்பியார் விநாயகரைத் தக்கமுறையிலே சரணடைந்துள்ளாரென்பதை உணர்த்தும் அவர் திருவந்தாதிப் பாடற்பகுதிகள்:

ஆண்டருள் எந்தாய் அடைக்கலம் அந்தோ மரணமென
ஈண்டுவிந் துற்ற திணையடிக்க காட்படா தின்னுமீன்னும்
மாண்டுமாண் டெய்த்திளைத் திங்கே இடருற வாறுகாக்க
வேண்டுமெம் தேவே குருக்கட்டுர் மேவுநன் வித்தகனே. (95)

ஏற்றந்தோ எம்பிரான் இங்குநா னுற்ற இடரனைத்தும்
மாற்றி யுனது மலரடிக் காட்செய்து மாண்பு நல்காய். (99)

விநாயகர் பெரியதம்பியாரை ஆட்கொள்ளாது விலகிச்
செல்லமுடியாமல் தம்மால் அவரைப் பிணிக்கமுடியுமென்று
கூறும் பாடல் :-

ஆண்டரு ளாதுநீ போயின் குருக்கட் டரசநானும்
ஈண்டுனே ஏதும் விடுவதே இல்லை விநயமோடு
மீண்டும்மீண் டும்நின்றே மேலவா என்று மிகமிகவே
வேண்டிநான் நன்றே விரைந்தழைப் பேன்மற்றென் செய்வதன்றே.
(76)

மாணிக்கவாசகரின் பக்தி வைராக்கியத்தை இது நினை
வூட்டுகின்றது.

கருடன்விடுதூதில் வருகிற இரண்டு பாடல்களில் பெரிய
தம்பியாரின் ஆத்மார்த்த இறையனுபவங்கள் எவ்வாறு
பெறப்பட்டன என்பதை உணர்த்துகின்றன :-

கடல்தாண்டி ஆண்மைக் கலஞ்செலுத்தும் வீரர்
உல்தாண்டி யுள்முழுகி யுள்ளக் — கடல்தாண்டிக்
கண்ணுக்கும் கண்ணாய் கண்ணுக்கு மேகண்ணும்
கண்காண வல்லரன்றோ காண். (19)

முத்தெடுக்க ஆழ்கடலில் மூழ்குகின்ற நல்வீரர்
உத்தமமா யுள்ளோக்கி உள்மூழ்கி — வித்தகமாம்
ஞான வுணர்வுடனே நன்முத்தும் நாடவல்லார்
ஊன வுணர்வற் றுணர்.

(21)

மரணமடைந்தவர்களை அமரர்கள் என்னும் வழக்கு ஒன்று தமிழிலே தோன்றியுள்ளது. அமரர் என்பார் மரணம் இல்லாதோர். தேவர் அமரர் எனப்படுவது நீண்டகால வழக்கு. அமரருக்கு அசுரர் என்போர் எதிரிகள். அசுரர் என்று கொள்ளத்தக்க வாழ்க்கையை இவ்வலகிலே வாழ்ந்தோர் அமரர் என்று கூறுவது பொருத்தமில்லை. ஆனால், பெரியதம்பியாரையும் அவர் போன்றோரையும் அமரர் என்று கூறுவது பொருத்தம்.

பெரியதம்பியார் பூதவுடலை நீத்துவிட்டார். அழிவில்லாத ஆன்மா என்கோ போய்விட்டது. அவருடைய ஆன்மா (அவர்) பாற்கடலிலே பள்ளிகொள்ளும் பரமனைப் பின்வருமாறு துயில் எழுப்பிக்கொண்டிருக்கும்:

ஆழ்வா ரவருயர் அடிப்பொடி சூடுதல்

ஆழ்வார் அடியார் அடியார்மற் றவரெலாம்

சூழ்வார் நினைநிதம் இன்றுமே சூழ்ந்தனர்

சுந்தர நின்னெழிற் தோற்றமிங் குணர்ந்ததில்

ஆழ்வார் ஆழ்ந்தாழ்ந் தினிதேநின் ஆழ்வார்

ஆவதோர் உணர்விலே மூழ்கினல் வல்லியூர்

வாழ்வார் அவருமிங் குற்றநர் அண்ணலே

வல்லிபுரா நீபள்ளி யெழுந்தரு ளாயே.

சித்திவினாயகரை அவருடைய ஆன்மா (அவர்) பின்வருமாறு ஊஞ்சல் ஆட்டிக்கொண்டிருக்கும்:

1b

காத்தளிக்கும் கற்பகமே ஆடர் ஊஞ்சல்
 கலைஞானக் கொம்புடையீர் ஆடர் ஊஞ்சல்
 தோத்தரிக்க அருள்பொழிவீர் ஆடர் ஊஞ்சல்
 தும்பிமுகக் கணபதியே ஆடர் ஊஞ்சல்
 நாத்தளிர்க்கும் நினைப்போற்ற ஆடர் ஊஞ்சல்
 நால்வேத நாயகனே ஆடர் ஊஞ்சல்
 கூத்துவப்பான் சேயேநன் காலர் ஊஞ்சல்
 குருக்கட்டு நாயகரே ஆடர் ஊஞ்சல்.

பெரியதம்பியாருக்கு என்ன குறை இருக்கப்போகின்றது?
 இவ்வுலகில் உள்ளவர்கள்தாம் அவருடைய ஆக்கங்களைத்
 தேடிப் பேணிப் படித்துப் பயன்பெறவேண்டும்.

*

ஓங்காரப் பேரொலி உந்துநன் நாதத் துயருருவாய்
 பாங்காயெம் எண்ணப் பரிவர்த் தனைக்காய பாசைகளாய்
 நாங்காண வுற்றசீர் நாயகி யேகலை நல்லுருவோ
 டங்குற்றெம் அல்லல்கள் நீக்கும் எழிலேநீ எம்துணையே.

பூங்கா வனத்திற் பொலிகின்ற புத்தம் புதுமலர்போல்
 பாங்காய கல்விநற் பல்கலைப் பண்பாற் பரிமளிக்கும்
 நீங்கா நிறையருட் செல்வமே நித்தியப் பேரறிவே
 ஆங்காரம் போக்குமெம் அன்னையே நீயெம் மாதரமே.

உள்ளத் துணர்வை உயர்வாய அங்கத் தழகசைவால்
 தெள்ளத் தெளியத் தெரிய வுணர்த்தும் திறநலன்சேர்
 வெள்ளைப் புதுப்பூ விரும்பும் அருள்நனை வியன்மலர்த்தாள்
 உள்ளத் திருப்ப உறுமோதான் ஏதுமிங் கோர்முறையே.

ஏற்றம் பெறவே இசையை வகுத்துயர் ஏழிசையாம்
 தோற்ற மளித்துத் தொடர்ந்தத னோடொத் திலங்குகின்ற
 ஆற்றற் திறனார் அருளேநன் வீணைக் கதிபதியே
 போற்றிநற் போற்றி புகலெமக் கெம்தாய்நின் பொற்பதமே.

“நாடறிந்த எழுத்தாளன்— ஏடறிந்த புலவன்”

தென்புலோலியூர் கு. பெரியதம்பி அவர்கள் இளமைக் காலத்திற் பெற்றாரினது செல்லப்பிள்ளை. மாணவப் பருவத்தில் ஓர் தலைசிறந்த மாணவன். ஆசிரியனாய் விளங்கிய காலத்தில் மாணவர் முதற்கொண்டு சக ஆசிரியர்களாலும் அவரின் படிப்பித்தல் முறையைக் கண்டு வியப்புற்று “இவர்தான் ஆசிரியன்” என்று பாராட்டப்பட்டவர். அதிபராயிருந்து தனது நிர்வாகத்திறமையைப் புலப்படுத்தி, கல்வியதிகாரிகளை மகிழ்வித்தவர். ஆசிரியப்பணி யாற்றிவருகையில் தமது அறிவைப் பெருக்கிப் பல அபேதவாதக் கொள்கையுடைய நூல்களைப் படித்து அவைகளின் கொள்கைகளையும் மனதில் பதியவைத்து ஒரு சிலகாலம் பொதுவுடைமைத் தத்துவத்தில் ஆழ்ந்திருந்தார். பின் மறுமலர்ச்சி எழுத்தாளர்களாகிய புதுமைப்பித்தன், கு. ப. ராஜகோபாலன் போன்றோரின் நூல்களை மையமாக வைத்து எம் நாட்டு மறுமலர்ச்சி எழுத்தாளர் வரிசையிலுள்ள வரதர் போன்றோரின் சகவாசத்தினால் ஓர் சிறந்த சிறுகதை எழுத்தாளனாக விளங்கினார். இதனிடையே பல நண்பர்களையும் சேகரித்துக் கொண்டார். பல அறிவாளிகளிடமும் இலக்கண இலக்கியத்தையும் கற்றுக்கொண்டார். புராணங்கள், காப்பியங்கள், சைவசித்தாந்த நூல்களையும் தேவார, திருவாசகங்களையும் ஐயந்திரிபறக் கற்றுக்கொண்டார். நோய்வாய்ப்பட்டுமுற்றார். அவர் கற்ற சித்தாந்தசாஸ்திரங்கள் அவரின் பக்தி மேம்பாட்டுக்கும் அதனால் அவர் அவன் அருளை வேண்டி நின்றமைக்கும் மூலகாரணமாயிருந்தன. அதோடு புலோலி தெற்கு தவத்திரு ஆழ்வாப்பிள்ளை (சாமியார்) அவர்களின் நட்பு இவருக்கு ஏற்பட்டபின் அவரையே மாணசகுருவாக ஏற்றுக் கொண்டார். எழுந்தது பக்திப்பிரவாகம். நாவில் சரஸ்வதி கடாட்சத்தினால் கவித்துவம் பிறந்தது. அவரின் அரசகருமத்தி

லிருந்து (ஆசிரியப்பதவி) ஒய்வுபெற்றதும் நோய்வாய்ப்பட்டிருந்தார். நோயினால் ஏற்பட்ட துன்பங்களை யெல்லாம் ஆற்றக்கூடிய சக்தியைத் தனக்கு அருளவேண்டியும், ஆன்ம ஈடேற்றம் கருதியும் எழுந்த பக்திபூர்வமான கவிதைகள் எத்தனையோ. பலவகைப்பட்டவை. மனம், வாக்குக் காயம் ஒருங்கு சேர்ந்து அவர் ஆற்றிய சிவத்தொண்டுகள் பல. சுற்றம் சூழவிருந்தும், அறிவோடு அருகில் இருந்தவர்களோடு உரையாடிக்கொண்டும் சிவப்பேறு பெற்றார்.

இனி, சற்று விரிவாக அவரின் வாழ்க்கைக் குறிப்புகளைச் சொல்லுமிடத்து, இவர் தென்புலோலி (சாரையடி) உயர் குடிப் பெருமகனார் பெரியதம்பி குமரப்பருக்கும் தென்புலோலி (வல்லிபுரக்கோயில் வீதி) பெருங்குடி கந்தப்பர் மகன் பாறு பதிப்பிள்ளைக்கும் தவப்புதல்வகை உற்பவித்தவர். இவரோடு கூடப் பிறந்தவர்கள் தெய்வானை என்னும் குணக்குன்றும். கந்தப்பு என்னும் சகோதரனுமே. இக்குடும்பம் வறுமையிலும் செம்மையுடனிருந்தது. இளமையில் இவரின் மதி நுட்பம் அறிந்த பெற்றோர் பொன்னேபோற்போற்றி வளர்த்தனர். உரிய காலத்தில் புற்றனைச் சைவ வித்தியாசாலையிற் படிக்க வைத்தனர். பாலர் வகுப்பிலிருந்து சிரேஷ்ட தராதர வகுப்புவரையும் அவ்வித்தியாசாலையிற் கல்விகற்று அங்கு சிரேஷ்ட தராதர கல்விப்பத்திரம் பெற்று வெளியேறினர். இவரின் இலக்கண, இலக்கிய அறிவு முதிர்ச்சிக்குப் பல வகையிலும் அன்புகாட்டியும், கடிந்தும் ஊக்கப்படுத்தி வழிநடத்தியவர் திரு. க. செல்லையா ஆசிரியர். திரு. பெரிய தம்பியவர்கள் தமது கல்வி வளர்ச்சிக்கு அணி செய்தவர் க. செல்லையா உபாத்தியாயர்தான் என்றும் அவரே தமக்குக் குரு என்றும் பல முறைகளிலும் சொல்லி, குருவின் புலமையை விதந்து பாராட்டுவதுண்டு.

பாடசாலைக் கல்வியை முடித்துக்கொண்டு வெளியேறிய பின்தான் எமக்கும், இவருக்கும், புலோலி அஞ்சலக அதிபராயிருந்தவரும், சமாதான நீதிபதியுமான காலஞ்சென்ற க. கணபதிப்பிள்ளை அவர்களுக்கும் நட்பு ஏற்பட்டது. இந்த நட்பு எங்கள் மூவரையும் ஒருங்கே காணும்பொழு

தெல்லாம் “ திரிமூர்த்திகள் ” வருகிறார்கள் என்று தென்புலோலியூரார் சொல்வதுண்டு. ஆனால் இந்த நட்பு எம்முவராலும் மிகுந்த அன்போடு காக்கப்பட்டது.

ஏன்?

“ நவில்தொறும் நூனயம் போலும் பயில்தொறும்
பண்புடை யாளர் நட்பு ”

என்றமைக்கமைய எமது நட்பு எங்கள் மூவர்க்கும் இன்பஞ்செய்தமையாகலான், இம்மூவரும் ஒருவர்க்கொருவர் அவரவர்குடும்பங்களோடு ஒட்டி வேண்டிய உதவிகளை வேண்டியாங்கு ஒருவர் போலச் செய்தும் ஒருவர்க்கொருவர் அளவிறந்த அன்பு காட்டியும் வந்தமையே நட்பு நீடிக்கக்காரணமாயிற்று. இது இவரின் கடைசிநாள் வரை மாறவில்லை.

இவர் கோப்பாய் ஆசிரிய கலாசாலை புகழுகப் பரீட்சையில் பேறு பெற்றுப் பயிற்சிக்குச் செல்வதற்குக் குடும்பத்தின் வறுமைகாரணமாகத் தவித்துக்கொண்டிருக்கும் பொழுது இவருடைய தாய்மாமன் க. கந்தையா அவர்கள் செய்த உதவி தம்மால் மறக்க முடியாதது என்று பலமுறைகளிலும் எமக்குச் சொல்லியிருந்தார். பின் இவரும் இவருடைய பெற்றோரும் குறித்த க. கந்தையா அவர்கள் நோய்வாய்ப்பட்டிருந்த காலத்தில் அவரைப் பராமரித்து நோயினின்று மீட்டு நன்றிக்கடனை அளித்தார்கள்.

ஆசிரிய கலாசாலையிலிருந்த காலத்தில் இவரின் நுண்மதியினை மெச்சிய கலாசாலை அதிபர் சண்முகரத்தினம், பண்டிதர் மகாலிங்கசுவம், பண்டிதர் பொ. கிருஷ்ணபிள்ளை போன்ற பெரியார்கள் தமக்கு ஊக்கமளித்து உதவியதை என்றென்றும் மறக்க முடியாது என்று சொல்லி அவர்களைப் பாராட்டியும். வணங்கியும் ஆர்வத்தோடு அவர்களை நினைவுகூர்வார்.

பயிற்சி முடிந்ததும் கஷ்டதசை உந்துதலினாலே அவர் தொழில் தேடி அலைந்தமை சொல்லுந்தரமன்று. ஏதோ கடவுள் அருளால் பதில் உதவி ஆசிரியராகக் கடமையேற்று இலங்கையின் பல பாகங்களுக்கும் அலைந்து பணியாற்றினார். இந்தக் காலத்திலேதான் அவரின் வாழ்வின் தியாக உணர்ச்சி ஆரம்பமாயிற்று. அவரின் ஒரே சகோதரியான தெய்வானைப்பிள்ளைக்கு மணம்பேசி வந்தார்கள்.

மணப்பெண்ணுக்குக் கொடுக்க வேண்டிய பொருட்கள் திருப்பிகரமற்றவையாக இருந்தமையால் இவர் மணமகனின் சகோதரியை மாற்றாகச் செய்வதற்குச் சம்பந்தப்பட்டார். இதுவே அவர்தம் சகோதரிக்காகச் செய்த முதற் தியாகம். இக்காலம் தொட்டு சிவபதம் பெறும் வரையும் சகோதரிக்காகவே வாழ்ந்து தம் ஆன்மாவையே தியாகஞ் செய்தார் எனினுமமையும். இவரின் மனைவி சின்னப்பிள்ளை என்னும் பெண்ணரசி இவரைப் பேணி, அன்பு காட்டி பாதுகாத்து வந்தார்.

எந்த விதமான கஷ்டங்களையெல்லாம் அனுபவித்திருந்தாலும் தமது மனைவியின் பேரில் இருந்த அன்பு ஒரு சிறிதளவேனும் குறைந்ததில்லை. மனைவியாரும் அப்படியே தாமிற்கும் வரையும் இவருக்குக் குறையா அன்பு காட்டி, பாதுகாத்து வந்தார்.

நிரந்தரமான ஆசிரியப் பதவி கிடைத்ததும் இவர் சாவகாசமாகத் தமது அறிவைப் பெருக்கவெண்ணி அந்நேரத்தில் (அதாவது தமிழில் மறுமலர்ச்சிக் காலம்) பிரபலமடைந்த எழுத்தாளர்களாகிய புதுமைப்பித்தன், கு. ப. ராஜகோபாலன், பிச்சமுர்த்தி, வங்காள நாவலாசிரியர்கள் பங்கிம் சந்திரர், சரத்சந்திர சட்டர்ஜீ போன்றோரின், சிறுகதைகளையும், பெருங்கதைகளையும் வாசித்து உள்ளூணர்வு பூர்வமாக லயித்துத் தாமும் எழுதத் தொடங்கினார். ஆரம்பத்தில் ஈழநாட்டு மறுமலர்ச்சி எழுத்தாளர் வரிசையில் முன்னின்ற வரதர் போன்றோரின் சகவாசமும் கிடைத்தது.

இயரும் எழுதினார். அக்காலத்தில் முன்வரிசையில் நின்ற எழுத்தாளர் பலருக்கு இவரின் திறமை நன்கு புலனாகியது. இவரின் பல எழுத்தோவியங்கள் பிரசுரிக்கப்பட்டன. இப்போ வரதர் வெளியிட்ட சிறுகதைத் தொகுதியில் இவரின் படைப்பும் இடம்பெற்றுள்ளது. ஈழகேசரியிலும் எழுதினார்.

மேலும் இவரின் அறிவைப் பெருக்க, அபேதவாதக் கொள்கையையுடைய நூல்களாகிய “கார்ல் மாக்ஸ்”, “லெனின்”, “வெ. சாமிநாதசர்மா” போன்றோரின் நூல்களையும் கற்று ஒரு வகையில் பொதுவுடமைத் தத்துவத்தில் அசையா நம்பிக்கை வைத்திருந்தார். இலக்கண இலக்கியம் கற்க முதுபெரும் புலவர் புலோலி கந்த முருகேசனாரிடம் சென்றபொழுது பொதுவுடமைத் தத்துவச் சிதறல்களும் இவர் மேல் தெளிக்கப்பட்டது. “கார்ல் மாக்ஸ்” நூல்கள் “ஒரு தனிச் சித்தாந்தம்” என்று பல முறை இவர் பாராட்டியதுண்டு.

ஆசிரிய சேவையிலிருக்கும் போதே இவரின் அறிவாற்றல் மேம்பாட்டினால் வசன நடையை ஒருபோது கைவிட்டு கவிபாடுவதில் நாட்டங்கொண்டார். இவர் கற்பித்த பல பாடசாலைகளிலும் பிரியாவிடை போன்ற நிகழ்ச்சிகளில் கவிதைகள்மூலம் பிரிபவரின் குண இலக்கியத்தைக் கையாளவ துண்டு. ஆத்ம ஜோதி நா.முத்தையா அவர்கள் நாவலப்பிட்டி கதிரேசன் கல்லூரியை விட்டுப் பிரியும்போது அவரின் பிரியாவிடைபற்றி எழுதிய சில கவிதைகள் ஒரு தனி ரகம்.

ஆசிரியனாய் இருந்த காலத்தில் அவர் நோய்வாய்ப்பட்டார். நாவுக்கரசருக்கு சூலை நோய் வந்து செஞ்சடைக் கடவுளின் திருவடியில் வீழ்ந்து நீறிட்டு தேவாரம் பாடி பல தலங்களையும் தரிசித்துத் தம்மை ஆட்கொள்ளும்படி வேண்டியும் எண்பத்தொரு வயசு வரையும் எத்தனையோ இன்னல்களை அனுபவித்துத்தான் சிவனடி சேர வாய்ப்பு வந்தது. ஏன்? விண்ப்பயன் அனுபவிக்க வேண்டியதன்றான். அவர் புடம் போட்ட தங்கமானார்.

அதுபோல் இவர் தம் பிராரத்துவ வினையை அனுபவிக்க வேண்டித்தான் இந்நோய் இவரை ஆட்கொண்டது. இவரின் எண்ணமும் அதுதான். இவரின் நோயால் (குன்ம நோய்) இவர் பட்ட துன்பங்களும், கஷ்டங்களும் அளவிறந்தன. இதன் காரணமாக நேரத்தோடு ஆசிரியர் பதவியிலிருந்து ஓய்வு பெற்றார்.

ஓய்வு பெற்றதும், சிவ வழிபாட்டிலும் தொண்டு செய்வதிலும் ஈடுபட்டார். விபூதி தரித்து அடியார் என வருபவர்களுக்கெல்லாம் அள்ளிக் கொடுத்தார் (தம்மாலியன்றதை). வறியோருக்கு இல்லை யென்றது கையுறை வழங்கினார். ஓய்வு நேரங்களிலெல்லாம், சேக்கிழார் பெரிய புராணம், கந்த புராணம் (முக்கியமாக தஷ ஶ காண்டம்), சைவ சித்தாந்தம் பதினான்கு சாஸ்திரங்கள், பகவத் கீதை முதலிய சமய நூல்கள், கம்பராமாயணம், சிலப்பதிகாரம் முதலிய நூல்கள், இந்திய சமய தர்சனங்களுள், திருமுறைகளி் பதினொன்றும் இன்னும் பலவும் அவரால் துறைபோகக் கற்கப்பட்டன. இதனால் சிவபக்தி பெருகியது. சொல்லாட்சி மிளிர்ந்தது. மரபுக் கவிதைகளில் நாட்டங் கொண்டார். இந்நேரத்தில் நோயின் வலிவும் கூடியது. நோயினால் ஏற்படும் துன்பத்தைச் சகிக்கின்ற ஆற்றலை வேண்டியும் ஆன்ம ஈடேற்றம் குறித்தும் அவர் வழங்கிய தேன் பிலிற்றும் கவிதைகள் அளவிறந்தன.

அவற்றுள் வெளியான பிரபந்தங்கள் :

1. வல்லிபுரம் ஆழ்வார் சுவாமி திருப்பள்ளியெழுச்சி
2. வல்லிபுரம் ஆழ்வார் சுவாமி கெருடன்விடுதாது
3. வல்லிபுரம் ஆழ்வார் சுவாமி கொன்றைப்பத்து
4. வல்லிபுரம் ஆழ்வார் சுவாமி சிங்கைநகர்ப் பதிகம்
5. வல்லிபுரத் திருவந்தாதி
6. குருக்கட்டுச் சித்தி விநாயகர் திருவந்தாதி

இவற்றைத் தமது சொந்தச் செலவில் வெளியிட்டு தமிழ் உலகறிய வைத்தவர் திரு. வே. பரமநாதன் (சிங்கையாழியான்) அவர்களே.

நினைவு மலர்களில் வெளிவந்தவை:

(1) மாவைப் பதிகம், (2) செல்வச் சந்நிதிப் பதிகம், (3) கோணேஸ்வரப் பதிகம், (4) புற்றனைச்சித்திவிநாயகர் அருள் நயம், (5) புற்றனைச் சித்தி விநாயகர் தோத்திரப் பாடல்கள், (6) தென்புலோலி உபயகதிர்காமத் தோத்திரப் பாடல்கள், (7) தென்புலோலி முருவிற திருப்பள்ளி யெழுச்சி ஆகியன.

இன்னும் கர்நாடக இசைக்கமைய யாத்த பாடல்கள் பல. இவைகளுள் சிலவற்றிற்கு வே. பரமநாதன் அவர்களால் சுரம் செய்விக்கப்பட்டு, அவை இலங்கை ஒலிபரப்புக் கூட்டுத்தாபனத்தில், இசைவல்லுநரால் பாடப்பெற்றன. இன்னும் மண்டுர் முருகன் பாமாலை, வெருகல் சித்திர வேலாயுதர் பாமாலை, முறிகண்டிப் பிள்ளையார் பாமாலை, கோணேஸ்வரர் பாமாலை, செல்வச்சந்நிதி, நல்லூர் முருகன் பாமாலைகள் ஆகியனவும் இவரால் பாடப்பெற்று திரு. முருகவே பரமநாதனவர்களின் கைவண்ணத்தால் வாடுவியில் ஒலித்தன.

வெளிவராத பாமாலைகளும் பல இவரிடம் இருந்தன. சந்நிதி தமிழ்விடுதூது, பாரதிபதிற்றுப்பத்தந்தாதி, வல்லிபுர மாயன் பாமாலை, காந்திமகாத்மாவும் கண்ணபரமாத்மாவும்.

இவரின் பாடல்களின் நயத்தைப் பாராட்டி இலக்கிய கலாநிதி பண்டிதமணி சி. கணபதிப்பிள்ளையவர்கள்,

“ வல்லிபுர நாதர்பால் வந்தகரு டன்தூது
நல்லிசையால் நற்கருத்தால் நல்லறிஞர்—பல்லோரும்
ஏத்தெடுப்பச் செய்திட்டான் ஏந்தல் பெரியதம்பி
கூர்த்த வரூட்புலமை கொண்டு ”

எனவும்,

பேராசிரியர் கலாநிதி ஆ. வேலுப்பிள்ளை அவர்கள்,

“ கவித்துவ ஆற்றல் வாய்க்கப்பெற்ற
தென்புலோலியூர் கு. பெரியதம்பி ”

எனவும்,

சிரேஷ்ட விரிவுரையாளர் கலாநிதி இ. பாலசுந்தரம் அவர்கள்,

“ பாடல் தோறும் பக்திச்சுவை கனிகிறது. அப்பர் சுவாமி களின் மொழிநடையும் பக்திப் புலப்பாடும் இவ்வந்தாதிப் பாடல்களிலே தொனிக்கின்றன ”

எனவும் சொல்லியாங்கு இவரின் புலமையும், கவித்துவ ஆற்றலும், பக்தியும் இவரின் பாடல்களிற் காணலாம்.

இவை எல்லாவற்றிற்கும் மேலாக இவரின் மனைவி மகப்பேறில்லாது நோய்வாய்ப்பட்டு இருந்த காலத்தில் அவவுக்குப் பிதா மாதா போன்று அருகிருந்து அன்பு பாராட்டி சேவை செய்தது இவர் மனைவியின் பேரில் வைத்த அன்பின் மிகையைக் காட்டியது.

சகோதரி நாலு பெண்பிள்ளைகளுக்குத் தாய். சகோதரியின் கணவன் விவசாயி, உழைப்பாளியும் கூட. இவர் அவர்களோடு போய்ச் சேர்ந்ததும் தனது உடல், பொருள், ஆவி மூன்றையும் அர்ப்பணித்து அந்தக் குடும்பத்துக்குச் செய்த சேவை நாடறிந்தது. பல கஷ்டங்கள், துன்பங்கள் மத்தியிலும் அவர் செய்த சேவைக்கு அவரின் மருமக்கள் நான்கு பேரும் நன்றிக் கடன் உடையவர்கள். அவர்களும் அவர் சிவபதமெய்தும் தருணம் அருகிருந்து கண்ணீர் ஆறாகப்பெருகத் தங்கள் கடமைகளைச் செய்தார்கள். இன்னும் இவருடைய ஒன்றுவிட்ட சகோதரியின் மகள் தங்கம்மாவும் குழந்தையிலிருந்து இவர்மேலுள்ள பாசத்தினால் இவரின் ஆவி போடளவும் அருகிருந்து தமது கடமைகளைச் செய்தார்.

இவரின் சகோதரனுக்கும் தமது வாழ்நாளில் செய்த உதவிகள் பல. வேண்டிய நேரங்களிலெல்லாம் அவர்களின் முன்னேற்றங் கருதிச் செய்த உதவி அளப்பரியது. அவரும் தமையனரது ஈமக்கிரியைகளை முன்னின்று நடத்திக் கைமாறு செய்துகொண்டார்.

சிவதொண்டனும் பக்திமானுமாகிய பெரியோனின் ஆன்மா சிவனடியில் அத்துவிதமாயிற்று.

சிவனடியார்கள் சிவதொண்டனைக் காணவில்லையே எனச் சொல்லி சிவத்துக்கு முறையிட்டுச் செல்கிறார்கள்.

அருமை மாமாவின் ஆன்மா சிவலிடம் சென்றுவிட்டது.

மருமக்கள் அவர் துயின்ற கட்டிலைப் பார்த்து அவரைக் காணவில்லையே என்று கதறுகிறார்கள்.

அருமை அண்ணனின் ஆன்மா சிவபதம் பெற்றுவிட்டது.

தம்பி தலைவாசலை எட்டிப் பார்த்து அவரைக் காணவில்லையே எனக் கண்பொத்தி நீர் உகுத்து மயங்குகிறார்.

பாசமுள்ள மாமாவின் ஆன்மா பாசத்தை அறுத்து பரமன் உலகம் சேர்ந்துவிட்டது.

பாசமுள்ள மருமகள் தங்கம்மா மாமா மாமா என்று சுவரருகில் நின்று கூக்குரல் இட்டுக் கதறியும் அவர் செவியிற் படவில்லையே.

நண்பர்க்கு நண்பன் ஆன்மா சிதாகாசத்தோடு கலந்துவிட்டது.

தலைவாசலைப் பார்த்து உபாத்தியாயர்! உபாத்தியாயர்! என்று ஓலமிட்டாலும் அவரின் வெளிப்பாட்டைக் காணவில்லையே.

நாமெல்லாம் அவரைக் காணவில்லையே என்று அழுதோம், கதறினோம். என்ன பயன். அவரின் தவப்பயனால் அவர் செல்லவேண்டிய இடத்துக்குச் சென்று விட்டார். நாமும் அவர் வழி செல்ல எத்தனிப்போமாக.

ஒரு சிறந்த எழுத்தாளனை இழந்தது கலை உலகம்; உயர்ந்த புலவனை மறந்தது தமிழ் உலகம்; கலைஞனைத் திறமையாளனை இழந்தது இலக்கிய வட்டம். பிரபந்தங்களின் ஆசிரியர் ஒருவரை எதிர்கால மெப்படி ஈடுசெய்ய முடியும்.

அவரின் சிருஷ்டிகளை நூலாக்கம் செய்து மக்கள் மத்தியில் நடமாட விடுவதே நாமவர்க்குச் செய்யும் மதிப்பீடாகும்.

சாந்தி! சாந்தி!!

தென்புவோலி
15-1-1987

சி. கணபதிப்பிள்ளை
(திருநா)

திருப்பள்ளியெழுச்சி

மாபத் மநாத மகிபனே டினிதே
 மருவிவந் துற்றிவ் வல்லியூர் வாழ்வார்
 ஆபத் திலாநல்வாழ் வடைய வருளும்
 அமுதே ஆணைமா முகத்தெம் பிரானே
 பூபத் திராதிகள் கொண்டே நினதருட்
 பொற்பார் குருக்கட் டுயர்தலம் மேவினோம்
 ஆபத் திலாவருள் ஆதவ னுதித்தனன்
 அண்ணலே பள்ளி யெழுந்தரு ளாயே.

1

புள்ளின மியம்பின பூவெலாம் மலர்ந்தன
 பூத்துப் பொலியும் பொற்பார் புதுப்பூங்
 கள்ளுண நாடிவண் டிரைந்தொலி செய்தன
 காற்றொடு கடிமலர் வாசமும் கலந்ததெம்
 முள்ளமு முணக்கே ஆகிய தொளிவளர்
 உன்பதம் நாம்தொழ அணைந்தனம் அருண்மிகு
 வளினலே குருக்கட் டுயர்பதி வாழ்வே
 வானவா நீபள்ளி யெழுந்தரு ளாயே.

2

பூவோ டறுகுயர் மந்தா ரம்வன்னி
 பொருந்திட வந்துணை நாளொலாம் தொழுவோம்
 பாவோ டினியநற் சீதங்கள் பாடிப்
 பணிவோம் உனதுயர் நாமமே தினமுமெம்
 நாவோ டினையநாம் பெற்றுளோம் தேவே
 நலம்பெறு குருக்கட் டுயர்பதி வாழ்வே
 பூவோ டெழில்பெறு வகைறையாயதெம்
 புனிதனே நீபள்ளி யெழுந்தரு ளாயே.

3

பொய்யாய மாய வாழ்விது பொருட்டல
 பொண்ணர் அடியிணைக் காட்பட் டுயர்வாம்
 மெய்ஞ்ஞான வாழ்வும் வேண்டுமென் றேதும்
 மேலாய சிவ ஞான போத
 மெய்யறி நண்ணூற்கு மேலாம் சூர்ணிகை
 மேவுமோர் வார்த்திகத் திற்குதவு குருக்கட்
 டையாவெம் அமுதே ஆதவ னுதித்தனன்
 அண்ணலே நீபள்ளி எழுந்தரு ளாயே.

4

தேவர் தமக்கெலாம் தீரா இடர்தரு
 தீயனும் கஜமுகா சுரனை மாய்த்த
 தேவர்கள் தேவே திருமால் அவனொடு
 திகழுமா வல்லியூர் குருக்கட் டுயர்பதி
 மேவிய செம்பொற் சோதியெம் பிரானே
 மேதினிக் குயரொளி ஆகிய வாதவன்
 பூவெலாம் மலரவந் துற்றனன் குணதிசை
 புனிதனே நீபள்ளி யெழுந்தரு ளாயே.

5

மந்திர நல்லுருச் செபித்தே தூய
 மாமலர் தூவி நாளெலாம் தொழுஞ்சீ
 ரிந்திரன் வாடிவந் திம்மா நிலமும்
 எய்தவே வரட்சி இணையடி தொழுவோர்
 தந்திரத் தாலம் மாமுனி கரகம்
 சரித்துநற் காவிரி தந்த குருக்கட்
 டெந்தாய் அனையோ யெழுந்தன னாதவன்
 எம்பெரு மான்பள்ளி யெழுந்தரு ளாயே.

6

நீதியே நிகரிலா நற்சக் கரமாம்
 நிலையிலே நிலைபெறச் சுழற்றி நித்தம்
 ஆதியோ டந்தம் மவையெலா மறியொண
 அரும்பெரும் திருவா கியநன் மாதவன்
 நீதியே காக்க நீயிடர் விளைத்தும்
 நீக்கியும் நிலமெலாம் காப்பாய் குருக்கட்(டு)
 ஆதியே வாழ்நீ ஆதவ னுதித்தனன்
 அண்ணலே பள்ளி யெழுந்தரு ளாயே.

7

ஆம்பிரமா முகங்கொள் தூயவெம் பிரானே
 துலங்குமா குருக்கட் டுயர்பதி வாழ்வே
 நம்பியா ருரனோ டுற்றன பாய
 நம்பி வேண்டநற் தேவபா மாலை
 எம்பிரான் தில்லையின் இருக்கின்ற வாறெலாம்
 இனிதே இயம்பி உதவிய தேவே
 எம்பிரான் உலகொளி ஆதவ னுதித்தனன்
 ஏந்தலே பள்ளி யெழுந்தரு ளாயே.

8

தேற்றக் தெளிவே தீந்தமிழ்த் தெய்வத்
 திருப்பாட் டுள்ளுறைப் பொருளா முயர்வுகொள்
 தோற்றத் தொளியே துணையா கியன்பர்
 துயரெலாம் நீக்கிடு குருக்கட் டுயர்பதி
 போற்றத் தகுந்தல மாக்கிய தேவே
 புலர்ந்துநன் வானெலாம் வெளுத்தது நினைநாம்
 போற்றநின் பொற்பதம் புனிதமா முதலே
 புண்ணியனே நீபள்ளி யெழுந்தரு ளாயே.

9

தேவர் திறங்கெட அவர்க்கிடர் அளித்திட்ட
 தியனும் கஜமுகா சுரனைமாய்த் துலகுளோர்
 யாவர் நினைதுதாள் தொழுவரோ அவரவர்
 இடரெலாம் நீக்கிமற் றுனதருட் பாதம்
 யாவர் நினைத்திட மறுப்பரோ அவர்க்கெலாம்
 இடர்விளைத் தானும் குருக்கட் டுயர்பதி
 மூவர்மா முதலே ஆதவ னுதித்தனன்
 மூர்த்திநீ பள்ளி எழுந்தரு ளாயே.

10

✽

நாத முதலே நமதிடரைப் போக்குமுயர்
 வேத முதலே விநாயகனே — போதமுயர்
 பொற்புருவே அன்பிற் பொலிந்துநாம் பூக்குமருட்
 கற்பகமே கண்பார்த் தருள்.

திருக்கேதீச்சரம்

பொருளார்ந்த ஞானப் பொலிவொடு பத்தியிற் பூத்தநற்சீர்த்
தெருளார்ந்த இன்பத் திருத்தமிழ்ப் பாடல்கள் செப்பியன்பின்
இருளார்ந்த தங்கள் இடர்கெடுத் தாரன்பர் யானுமுற்றேன்
அருளார்ந்த கேதீச் சரத்தப்பா என்னையு மாண்டருளே.

பத்தி சுரக்கநற் பாலாவி நீரிற் படிந்துமிகத்
தித்தித் தினிக்குநற் தேவாரம் பாடித் தொழுமடியார்
ஒத்தொத் தியானும் உணைத்தொழ வுற்றனன் உத்தமநல்
அத்தனே கேதீச் சரத்தர னேயெனையாண்டருளே.

தாய்பேர் மன்னன் துவட்டா தினந்தொழு துய்தநற்சீர்
மேயநின் பாதங்கள் போற்றிநா னுற்றவென் மேல்வினைகள்
மாய வரம்வேண்டி உன்சீர் மலரடி நாடிவந்தேன்
ஆயநற் கேதீச் சரத்தர னேயென்னை ஆண்டருளே.

போற்றி துணைநான் பொழுதினைப் போக்கிய புன்மைநெறி
மாற்றிமற் றென்துயர் மாள்விக்க நின்சீர் மலரடிசேர்
ஏற்ற மெனக்கிந்த வெம்பிரா னெந்தாய் எனதிடர்மற்
ஆற்றேன்றற் கேதீச் சரத்தர னேயென்னை யாண்டருளே.

திருவாகி ஞானத் தெளிவொங்கி நிற்கும் நினைதுதலத்(து)
உருவாய சோதி உயரம்மை கெளரி உடன்திதமு
மொருவாது நிற்கு முனதடி போற்றிநா னுய்யவந்தேன்
அருவாய கேதீச் சரத்தர னேயென்னை யாண்டருளே.

சைலப் பணியோடு சால்புற்ற செந்தமிழ்ச் சார்புநலம்
உய்வதோர் மார்க்க முவந்தநன் நாவலன் உற்றபணி
செய்யநா முற்றோம் திருந்திய வாலயம் சேர்ந்தினிதெம்
ஐயாசீர்க் கேதீச் சரத்தர னேயென்னை யாண்டருளே.

துன்புற்ற கேது தொழுதுதன் அல்லல் துடைத்தவுயர்
இன்பத் திருத்தலத் தெய்திய தேவே எனைவருத்தும்
துன்பங்கள் தீரத் துணிந்துநின் தாளிணை வந்தடைந்தேன்
அன்பார்நற் கேதீச் சரத்தர னேஎன்னை ஆண்டருளே.

போமெம் வினையெனப் போற்றிய மண்டோ தரிமரபுன்
நாமங்கள் கூறி நயந்தேத்த நாடி நலமளித்த
சேமநல் இன்பத் திருவேவந் துற்றேன் துதிப்பநலம்
ஆமெனக் கேதீச் சரத்தர னேயென்னை யாண்டருளே.

அன்பொடும் நித்தம் அடியிணை சேர்ந்தே யமுதமுதென்
துன்பம் துடைப்பத் துணிந்துவத் துற்றினன் தொல்வினைமற்
றென்பா விருப்பினும் இன்னலைத் தாங்கு மியல்வருள்வாய்
அன்புயர் கேதீச் சரத்தர னேயெனை யாண்டருளே.

தேனமு தாயநற் தீந்தமிழ்ப் பாசரம் செப்பியசீர்
ஞானநல் லன்பர் நலம்கிளர் சுந்தரர் நாடுமின்ப
மோனத் திருவே முழுமுத லேயுயர் மூர்த்தியெமக்
கானநற் கேதீச் சரத்தர னேயென்னை யாண்டருளே.

✱

கோபத்தாற் பெற்ற குழந்தைதனை அன்னைமிகு
ஆபத்தே ஆக அடிப்பதும் — தீபத்தோ
டொப்பாய ஞான உணர்வுடையார் பாசநிலை
தப்பிதழும் காண்போம் தக.

உணர்ச்சி வசத்தால் உறுமன்னை பேதலித்தல்
குணச்சிறப்பார் ஞானியர்கள் குற்றத் — தீனிப்புறுதல்
எல்லாம்நாம் நோக்கின் இதுவும் கடமையெனச்
சொல்லலாம் போலும்நீ சொல்.

வல்லிபுர மாயன் கடற்கீர்த்த மகிமை

ஒருமாது பெற்றெடுப்ப ஒருமாது தான்வளர்ப்ப
ஒருமாதுக் குரித்தாக உரமிகுபே ரடலாண்மைத்
திருமார்பிங் கீந்தவருட் திருமாலா மெங்களருட்
பெருமானார் தீர்த்தவருட் பெருமகிமை இனியுரைப்பாம்.

என்பிறவி யூன்பிறவி எனையுடைய வெம்பெருமான்
தன்பிறவி மீன்பிறவி தாரணியி லவனெடுத்த
முன்பிறவி இதுவாகும் முழுதுமவற் காளாமேற்
பின்பிறவி அற்றுவிடும் பெரும்பிறவிப் பேறுறுவோம்.

பத்தியருள் வலைவிசிப் பண்புமிகு மிலவல்லி
நித்தியமும் காத்திருப்ப நீள்கடலில் வந்துமிதந்
துத்தமநன் மீனாகி உறுகுழந்தை வடிவாகிச்
சித்திபெற அவர்வாழ்வு சிக்கினு னவ்வலையில்.

வலையறுத்தோன் பத்தியெனும் வல்லவுயர் வலையினருள்
நிலையறிந்து சக்கரமாய் நீணிலமிங் குய்யவந்த
கலையறிய வொண்ணாத கருணைமிகு கண்ணபிரான்
அலையெறியும் திருக்கடலே அரங்காக நடனமிட்டான்.

திருவரங்க மாகவவன் திருநடம்கொள் மாகடலே
பெருவரங்காய்த் தீர்த்தமுறும் பெருவிருப்பு முற்றனன்முன்
பொருவரங்கில் சீதைமொழி புகன்றவுயர் மாயவனார்
ஒருவரங்கே தவறாமல் உவப்புடனே வந்துறுவார்.

தேவரிவர் ஆலயத்திற் திருவடியிட் டேதொடங்கி
போவருயர் வரிசையிலோ பொருந்துகடற் கரைவரையும்
போவரிவர் போவரிவர் போய்க்கொண்டே இருப்பார்கள்
தேவருயர் உலாத்தொடங்கு மட்டுமிவர் போவார்கள்.

உற்றுவரும் பிற்பகலில் ஒருமணியோ டிரண்டுமணி
உற்றுவரும் நேரமுதல் உறுமைந்து மணிவரையும்
பெற்றமென மின்னுமின்னும் பேரெறும்பு வரிசையென
நற்றவத்தோர் நல்வரியில் நகர்வதுய ரற்புதமே.

போடுமொரு சிற்றெள்ளும் போய்விழவே இடமின்றி
கூடுமுயர் பெருங்கூட்டம் கோயிலிலே குறையாது
நாடுமுற்றும் ஒத்தபடி நகர்ந்துவந்த தோவிங்கே
தோடுநிறை தாமரைபூந் துணைமலர்த்தாள் தொழுதேத்த.

போற்றுமுயர் கரைமணல்போற் போருதபோரு தொத்தமுள்ளே
ஆற்றலொடு முன்னேறி அருட்தீர்த்தம் பார்க்கவங்கே
ஏற்றமுற வந்தோர்தம் எண்ணிக்கை எண்ணிடில்நாம்
தோற்றிடவே நேருமவர் தொகைக்களவோ ரெல்லையில்லை.

அலையுடைய துயர்கடலே அங்குற்ற சனநெருக்க
நிலையுமுயர் பெருங்கடலே நீலவெழிற் கடலலைபோல்
அலையலையாய் மக்களுந்தான் அங்குவந்து சேருகின்றார்
அலையெதிர்க்கு மின்னவரை இவரெதிர்ப்பா ரவ்வலையை.

தத்திவருங் கடலையும் தகுதிபெற இயங்குமருள்
உத்தமநல் உடலையும் ஒன்றுடனே யொன்றெதிர்க்க
வித்தகன மெம்பெருமான் விளங்குதிரு வரங்கத்தே
சித்திமிகு தீர்த்தமுறல் திகழ்வினையீ ரொப்புறவாம்.

வெள்ளைமணற் பரப்பினிலே விளங்குதிரு வருட்பேற்றில்
உள்ளவுணர் வொத்தியங்க உத்தமனின் புகழ்பேசி
வள்ளல்தனை நினைப்பதுடன் வரிமணலில் இருப்பதனால்
உள்ளசுக நலனினைய உவப்பரங்கே பேரடியார்.

மணற்குன்றின் மீதேறி மகிழ்ந்துமிக வினையாடி
கணக்கிலுயர் சிறுவரெல்லாம் களிப்பருயர் முதியோரும்
இணக்கமுற விளைப்பாறி யின்பசுக முற்றிடுவார்
வணக்கமொடு தானினைந்து வருசுகங்க ளிலையாகும்.

தாயவெள்ளைப் பட்டுடையும் தொடர்புடைய பலவண்ண
மாயநல்ல அழகுடையும் ஆபரண அலங்கரிப்பும்
நேயமுட விவற்றிடையே நிறைவாய பத்திமையும்
தோயவரும் பேரடியார்தொகைமையைநா முறைப்ப தென்னே

கண்ணிருந்தாற் கடலுக்கு கண்டுவரைத் தான்மிகவே
எண்ணுமுயர் மக்களின மெனுங்கடலிங் கெனையெதிர்க்க
நண்ணியலை யலையாக நாடிவரு மிங்கெனவே
புண்ணியநற் தீர்த்தமுறு புனிததல மகிமையிது.

உற்றவுயர் நேரமுற உவப்புடனே எம்பெருமான்
நற்றவத்தோர் புடைகுழ நல்லினோர் சுமந்துவர
சுற்றியரு ளொளிவீசச் சுடர்விளக்கும் முன்னடக்க
எற்றுதிரைக் கடல்நோக்கி எழுந்துதிரு வுலாவருவார்.

எத்திறத்தி லேதிங்கே இயற்றிடினும் எம்மவர்க்கவ்
வத்திறத்தின் ஆயபயன் ஆவதற்கிங் கருட்காவற்
சித்திறிலை முக்கியமாம் சேர்திறத்தின் னவ்வியல்பார்
உத்தமற்கே விழாப்பெருமை உரித்தாகும் நன்றினிதே.

இன்னவொரு தன்மையிலே எல்லோர்க்கும் நன்றினிதாம்
தன்னிகரில் அடியவனும் தகுநிலையின் மேலாஞ்சீர்
மன்னர்களும் மாதேவர் மாமுனிவர் யோகசித்தர்
அன்னவரும் போற்றமருள் அனுமனடி நாம்பணிவாம்.

தாயவரு ளனுமனருட் தொழுகையுடன் விழாநிறைவில்
ஆயவா றினிதாக அகங்குளிர மக்களெலாம்
ஏயமழை நன்றாக இனிதுவினை வோங்கமந்தை
மேயுமுயர் தலப்பெருமான் மேவுமருள் சுரப்பரன்றே.

கற்பகம்போல் மிக்கபயன் களித்திடவே நாமீயும்
நற்பணசேர் மணற்பரப்பில் நல்லறுகம் புல்லினெங்கும்
உற்பவிக்க அதையுண்டங் குவந்துயர்சீர் மந்தையுறை
தற்பரந்தன் ஆலயத்திற் தங்குவர்நற் பேரடியார்.

பேரடியார் கூடியருட் பெருமைதனைப் பேசுவதும்
ஏரடியார் தம்மினைவால் இயலுமுய ரருட்சிறப்பும்
நேரடிமைத் தொண்டினுயர் நிகழ்வானும் வினைவுகளும்
சீரடிமைத் திறம்போற்றி செப்புசின்றோம் தொடர்ந்தினிதே.

வெருகல் சித்திரவேலாயுதர்

விளங்குபே ரன்பர் படிசின்ற தீர்த்த
 வெருகற் துறைசேர் முதலையோ டன்பின்
 வளங்கிளர் பக்திக் கிடையு ருய
 வலிமிகு மாணவ மாம்பேர் முதலையும்
 களங்கெட் டுற்ற கடுவலிகெட் டோடக்
 கடிதோச் சியெமை நிதம்காக்க வல்ல
 தளங்கண் டேனுண் தண்ணளி கண்டேன்
 தருக்கொழிந் துய்த்தே னுய்ந்தே னன்றே.

வெருகற் பதிக்கண் விளங்கு சித்திர
 வேலா யுதனே தேவசே னுபதியே
 திருகற் பகம்கா ராம்பக இணையாய்
 திகமுயர் செல்வம் சீரருள் நலமெலாம்
 தருகற் பகமே தகுதிகொள் அடியார்
 தமக்குயர் வரமிக வீந்துவக் கின்ற
 பெருகற் பகமே பிள்ளைப் பிரானே
 பேரா தெனையுமுன் னுட்படுத் துதியே.

நித்தியம் சலியாப் பெரும்பே ருக்கம்
 நிறைவாய செல்வம் கல்விகலை ஞானம்
 உத்தம மனைவாழ் வுயர்மக் கட்பே
 றுறுதிகொள் பக்தி மிகுமருண் ஞான
 இத்தனை யும்வகுத் தெமையு மியக்கி
 இன்னரு ளீயும் வெருகற் துறைசேர்
 சித்திர வேலா யுதநற் தேவேநின்
 செம்மலர்ப் பாதங்கள் போற்றி போற்றி,

முருகா நினையலாற் துணைவே றறியேன்
 முறைமையொ டுனதுயர் நாமங்கள் செப்பி
 பெருகுபே ரன்பினே டுன்தாள் துதித்தேன்
 பேதைநான் கதிவே றறியேன் நினதருள்
 பருகுபே ரார்வமிங் குற்றேன் தூய
 பரங்கரு ணைப்பெரு மாணே சீரார்
 வெருகற் பெருந்துறை விளங்கு சித்திர
 வேலா யுதநீ எனையாண் டருளே.

சீரார்ந் திலங்கிடும் செம்பொற் சோதி
 திருக்கிளர் சித்திர வேலா யுதநின்
 சீரா நெழில்விழி இலங்கவந் தன்பாய்
 எனவிழித் தென்மலம் கெடுத்தெனே ஆண்ட
 பேரார் பெருங்கரு ணைப்பெரு மாணே
 பெருகுபே ரானந்த வெருகற் பெருந்துறை
 ஆரா வழுதே அயிலவே லரசே
 அப்பனே எமை ஆதரித் தருளே.

✽

கடமையிங் கேது கடமையிலா தாகும்
 மடமையிங் கேதுநாம் மற்றெம் — உடைமையாம்
 திய சுபாவத்தால் தீங்குநலம் தேர்வதற்கிங்(கு)
 ஆயநல மற்றேம் அறி.

பக்தியிலா ஞானமருட் பக்தியில் யோகமிவை
 சித்திபெரு என்கின்றார் தேர்ந்துணர்ந்தோர் — பத்தியுமே
 கோதில் தவத்தான் குருலிங்க சங்கமத்தால்
 ஆதல் விருத்தி அறி.

முன்னேஸ்வர வடிவாம்பிகை துதி

நாய்மைநற் பண்பின் தகவாய்ந்த சோதியத் தனிமுதலே
வாய்மைத் திருவே வடிவாம் பிகையே வந்தெனைநீ
தூய்மைப் படுத்தித் துயர மகற்றித் துதிப்பவைத்து
சேய்மைப் படுநிலை தீரவிங் காள்வாய் திருத்தகவே.

உண்மைக் குயருரு வாகிய தூய ஒளிநலம்சேர்
வண்மைத் திருவே வடிவாம்பிகா தேவி வந்தெனைநீ
அண்மைப் படுத்தி அடியிணைக் காயசீர் அன்பருளி
திண்மைப் படுத்திநற் சீர்பெற ஆள்வாய் திருத்தகவே.

உள்ளத் தலத்தே ஒளிர்கின்ற சோதி அருளுருவே
வள்ளற் பிராட்டி வடிவாம் பிகாதேவி வந்தெனைநீ
உள்ளப் படுத்தி உனைநான் நினைக்கு முயர்வருளி
தெள்ளத் தெளிந்தநல் ஞானமிங் கீவாய் திருத்தகவே,

முன்னைப் பிராட்டி முன்னேஸ்வர நாத முதல்வனருள்
வன்னிப் பிராட்டி வடிவாம் பிகாதேவி வந்தெனைநீ
நின்னைப் பணிந்து நினதடிக் காளாம் நிலைமை
என்னைப் பணித்திங்கு இனிதாள வேண்டும்ற் றிங்கெனையே.

எண்ணமு மெந்தன் உணர்வும் உனக்கே இயைந்தனகாண்
வண்ணத் திருவே வடிவாம் பிகாதேவி வந்தெனைநீ
திண்ணப் படுத்தி திருவடிக் காணனம் திறமருளி
நண்ணப் படுத்தி நலமுறச் செய்வாய்நீ உய்யநானே.

தொண்டொடு நின்று தொழுகின்ற அன்பர் துணைவளர்சீர்
வண்டுது தோகை வடிவாம் பிகாதேவி வந்தெனையென்
பண்டாய வல்வினை பாழாக நன்றே பதப்படுத்திக்
கொண்டாள வேண்டும் தொடர்கின்ற துன்பம் தொலைந்திடவே.

கதிர்காம முருகன்

வானிற் சிறந்து வாழ்ந்தாலும்
 வணங்க அங்கோர் தலமின்றி
 வருவார் தேவர் பூவுலகில்
 வளமார் செல்வச் சந்நிதியே
 தேனிற் சிறந்த சொல்லழகி
 தேனும் தினையின் திருமாவும்
 சேரக் கலந்து பதமாக
 திருவமு தாக உனக்கூட்டக்
 கானிற் சிறந்த கதிரைமலை
 கண்டங் குறைந்த கதிரேசா
 காணும் வடபால் உன்னடியார்
 கவலை தீர்க்க நாடியுளம்
 ஊனிற் சிறந்த நினைமேவி
 உன்னைப் போற்றும் அடியவர்கட்(கு)
 உதவ வந்தோ இங்கினிதே
 உவந்தே எம்மை ஆண்டருளே,

✱

சந்நிதியின் மேவி தவஞ்செய்த லேமுதலின்
 என்னுடைய நோக்கம் இனியகுரு — தன்னையங்கே
 காண்பதும் ஞானவுரு கண்ணோக்கம் பெற்றடிமை
 பூன்பதுமே எந்தன் புகல்.

முன்னேஸ்வரநாதர் புகழ்

தூயசெம்பொற் சோதிமணி லிங்க மாக்கித்
 துதிசெய்தே இராமபிரான் பிரம கத்திச்
 சாயைதனைத் தொடராது நீங்கச் செய்த
 தலமகிமை கண்டிங்கே வாழ்த்தி அன்பாய்
 ஏயபணி மேற்கொள்ள ஏற்று வாழும்
 எழிலார் வடிவாம்பிகா தேவி சமேத
 மேயவருட் தேவமுன் னேஸ்வர நாத
 மேவினோமுன் அடியேநாம் மேன்மை செய்யே.

அருளுற்ற அடியார்அறு பத்து மூவர்
 அவர்களுடன் மேவிவாழ்ந் தனிபர்க் கெல்லாம்
 இருளுற்ற ஆணவத்தின் வலியைத் தேய்த்து
 இலங்குகின்ற தூயவருட் சோதி காட்டி
 மருளுற்ற மாயையும் தூய்மை செய்து
 மாறாத வல்வினையினையும் மாய்க்கும் தூய
 அருளாளா தூயமுன் னேசுவர நாதாவோ
 அடியோ மையுமே நீயன்பாய் ஆண்டருளே.

மூர்த்திதலம் தீர்த்தயிவை மூன்று மொப்ப
 முகிழ்க்கும்நல் ஞானமுன் னேஸ்வர நாத
 நேர்த்திமிக நினைக்குரித்தா மால யத்தை
 நிலவுகின்ற குறைநீக்கிப் புனருத் தாரணம்
 பூர்த்தியுறச் செய்துகும்பா பிடேகம் செய்துள்
 பூசைக்காம் நிபமமும்தான் உதவி நின்ற
 கீர்த்திசிறி ராசசிங்கன் மகிமை வாழ்க
 கிருபைநல மவர்க்கீந்த கீர்த்தி வாழ்க.

அன்னைவடி வாம்பிகா தேவி அவதரித்த
 அருள்மிக்க மாயவனார் தூய வாற்றில்
 முன்னேஸ் வரநாத முதல்வா நீயும்
 முதல்விவடி வாம்பிகா தேவி யோடு
 நின்னடியார் கணஞ்சூழ்ச் சென்று மூழ்கி
 நிகரில்லாத் தீர்த்தநல முலகுக் கீயும்
 தன்னிகரில் அருட்தேவ நாமு முந்தன்
 தலம்சேர்ந்தோம் எம்மையுமாண்டருள்வாய் நீயே.

சீர்மிக்க வடமேல்மா காணத் துற்ற
 சிலாபநகர் மக்களுயர் தவத்தால் மேவி
 பார்மிக்க புகழுடைமன் ண்குளக் கோட்டன்
 பணிசெய்ய வியாசமுனி பரவி யேத்த
 ஏர்மிக்க வேதமுட னாக மங்கள்
 இயம்புமுறை மார்க்கங்கள் போற்றி வாழும்
 நேர்மிக்க வடிவாம்பிகா தேவி சமேத
 முன்னேஸ் வரநாத முதலே போற்றி.

✽

காலமொத் திலங்கும் கருணையெம் பிரானே
 கந்தா கடம்பா தூய
 சேலமொத் திலங்கு சீரார் திருவளர்
 தெய்வநல் திறமார் நல்லைக்
 கோலமா முகனே குகனே அருளார்
 கோதிலா ஞானநற் குன்றே
 காலநாம் பேணிநின் கழலடி பேணுதும்
 கண்பார்த் தருள்வதுன் கடனே.

கோலவான் சேவல் கொடிமே விலங்கி
 கூவிமற் றெமையெலா மழைக்கு
 நீலவான் அழகார் மேனிசேர் மாயன்
 நிகரிலா வருட்சீர் மருக
 ஆலவான் அமுதன் றடியருக் காக்கிமற்
 றருந்திய மாதேவ னீந்த
 காலவான் சுடர்நலம் பேணுமா நல்லைக்
 கடவுள்நீ கண்பார்த் தருளே.

நன்றிக் காணிக்கை

எமது குலமுதல்வராய்த் திகழ்ந்த உயர் திரு. கு. பெரியதம்பியவர்கள் மறைவு எய்தியபோது எம்மைச் சூழ்ந்த பெருந் துயரில் பங்குபற்றி ஆறுதல் கூறியோர்க்கும், அனுதாபம் தெரிவித்தோர்க்கும், சடங்குகள் யாவற்றிலும் பங்குபற்றி உதவிகள் புரிந்தோர்க்கும், நேரில் வருகை தந்தோர்க்கும், இன்றைய பிரார்த்தனையைச் செவ்வனே நிறைவேற்றியோர்க்கும், இம்மலரின் வெளியீட்டுக்கு உதவியோர்க்கும் எமது இதயங் கலந்த நன்றியைக் காணிக்கையாக வழங்குகிறோம். திருமக ளார்க்கும் நன்றி.

புலோலி தெற்கு

புலோலி

7-2-87

இங்ஙனம்

சகோதரன், மருமக்கள்

